

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména a jakýchkoliv výrazů, podle kterých by bylo možno identifikovat strany sporu, užíváno ***** nebo jiných anonymizujících znaků. Pokud byl některý anonymizovaný výraz shodný s jiným výrazem (částí slova), byly pro takové výrazy použity stejné znaky.

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

(Správce)

Rozhodnutí

§ 16 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád)

Případ č.: 00369

Čas podání Návrhu dle §2 písm. (p) Řádu: 2015-12-28 09:15:45

Správce sporu: Lada Válková

Navrhovatel

Jméno / Název: ●●●● ***** **

Oprávněný zástupce Navrhovatele

Jméno: *****

Odpůrce

Jméno / Název: ** ***** **

Oprávněný zástupce Odpůrce

Jméno: *****

Sporné doménové jméno:

●●●●XXXX¹

Další řízení

Nejsou známa žádná právní řízení, která probíhají či byla rozhodnuta a týkají se sporného doménového jména.

Shrnutí rozhodnutí:

Shrnutí rozhodnutí tvoří Přílohu 1

Faktická situace

Navrhovatel podal Návrh dne 28. prosince 2015 proti odpůrci ** ***** ***, jako držiteli doménového jména ●●●●XXXX.cz.

Navrhovatel zaslal Odpůrci dne 23. listopadu 2015 a následně 7. prosince 2015 dopis o porušování práv k ochranným známkám a porušování pravidel hospodářské soutěže a žádal o převod domény.

Odpůrce na výzvu reagoval zamítavou odpovědí ze dne 26. listopadu 2015 a předmětnou doménu na navrhovatele nepřevodil.

Ve smyslu § 6 odst. 2 písm. a) Řádu pro řešení sporů o domény .cz (dále jen „Řád.cz“) Navrhovatel požádal Rozhodčí soud, aby věc rozhodl jediný expert. Správce sdělením ze dne 25. ledna 2016 oznámil stranám, že vzhledem k tomu, že dne 25. ledna 2016 byla vrácena doručenka potvrzující doručení oznámení o návrhu odpůrci dne 20. ledna 2016, lhůta pro podání Vyjádření k Návrhu uplynula dne 19. února 2016, podle § 3 odst. (7) písm. (c) Řádu.cz

Správce potvrdil příjem Vyjádření k Návrhu dne 19. února 2016 a přistoupil ke jmenování Panelu Expertů, který k návrhu Navrhovatele sestává z jediného Experta.

V souladu s § 9 odst. 3 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád .cz) bylo stranám oznámeno, že Správce jmenoval jediného Experta, kterým je JUDr. Vojtěch Trapl a který v souladu s § 10 odst. 2 Řádu .cz předložil Správci Prohlášení o souhlasu se jmenováním a Prohlášení o nestrannosti a nezávislosti s tím, že strany byly podle § 10 odst. 3 Řádu .cz oprávněny podat návrh na odvolání Experta prostřednictvím formuláře „Námitka proti jmenování Experta“ na online platformě Správce.

Žádná ze stran nepodala žádné námítky proti osobě rozhodce ve smyslu § 10 odst. 3 Řádu .cz a proto byl spis předán Expertovi k rozhodnutí s tím, že rozhodnutí musí být v souladu s § 16 odst. 1 Řádu.cz zasláno Správci prostřednictvím online platformy nejpozději do 29. března 2016.

Tvrzení stran

A. Navrhovatel

Navrhovatel je na trhu s označením ●●●● od roku **** jako tradiční výrobce ***** potřeb včetně proslulé ***** . Své výrobky dlouhodobě a kontinuálně označuje svými všeobecně známými ochrannými známkami, které mají v České republice dobré jméno, které obsahují jako nosný a dominantní prvek slovní prvek ●●●● samostatně, případně ve spojení s méně distinktivními dodatky: ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** .

¹ Pro lepší pochopení textu anonymizovaného nálezu byly pro části doménových jmen, které by bylo možno vnímat odděleně, použity jiné znaky (●●●●, XXXX). V dalším textu se pak používají vždy příslušné znaky, pokud se hovoří jen o té které části doménového jména.

Navrhovatel je mimo jiné držitelem domény ●●●●****.it či ●●●●.cz. Držitel domény ●●●●HMHM.cz ji registroval bez souhlasu navrhovatele, jinak vlastníka ochranných známek, a užívá jí nejen k prodeji obuvi značky ●●●●, ale rovněž k další akviziční činnosti a k prodeji výrobků jiných značek.

Podle navrhovatele odpůrce volbou doménového jména ●●●●HMHM.cz „zcela jednoznačným způsobem nesprávně indikuje spotřebitelům, že se jedná o oficiální prodejní kanál společnosti navrhovatele, případně, že je v přímém, privilegovaném, autorizovaném či jiným způsobem organizačně či finančně strukturovaném spojené s navrhovatelem, což není pravda a společnost ** **** ** nemá s navrhovatelem vůbec žádný vztah“. Nedistinktivní a popisný dodatek „HMHM“ nejen že není způsobilý jakéhokoliv odlišení, ale naopak jednoznačně indikuje, že se jedná o obchod navrhovatele.

Navrhovatel dále uvedl, že odpůrce jako držitel domény „je mimo jiné rovněž vlastníkem dalších internetových domén podobného typu (obsahujících všeobecně známou známku některého předního výrobce), které propaguje i na portálu ●●●●HMHM.cz ([http://www.●●●●HMHM.cz/*****](http://www.●●●●HMHM.cz/)):
*****HMHM.cz, *****HMHM.cz, *****HMHM.cz, *****HMHM.cz,
*****HMHM.cz, *****HMHM.cz, *****HMHM.cz,
*****HMHM.cz a *****HMHM.cz“.

Navrhovatel uvedl, že písemně kontaktoval držitele domény dopisem dne 23. listopadu 2015 a požadoval převod domény ●●●●HMHM.cz. Společnost ** **** ** pod hlavičkou *****HMHM.cz v dopisu ze dne 26. listopadu 2015 sdělila, že „veškeré nároky odmítá“ a své oprávnění odůvodnila „údajným souhlasem“ společnosti ***** ** **, která měla být výhradním distributorem navrhovatele, s registrací této domény.

K tomu navrhovatel uvedl, že společnost ***** ** ** již není distributorem značky ●●●●, že však „nikdy neměla ani sama oprávnění registrovat jakékoliv domény či ochranné známky společnosti ●●●●“, a naopak „toto měla výslovně písemně zakázáno“, když společnost ** **** ** „žádný písemný souhlas ať už od kohokoliv není ochotna doložit, jakkoliv je zjevné, že kromě navrhovatele takový souhlas nikdy jiný nemůže platně udělit“. Navrhovatel konstatoval, že odpůrce jako držitel domény byl proto dne 7. prosince 2014 druhým dopisem o těchto skutečnostech informován. Odpůrce jako držitel domény nebyl ochoten doménu převést a nepřevěd, jen odkázal na možnost dalšího jednání s jeho právním zástupcem. Z toho navrhovatel dovodil, že „je (z toho) zjevné, že se nejedná o neúmyslné jednání neinformovaného držitele domény, ale o vědomé a úmyslné jednání za kvalifikované právní asistence“. Odpůrce navštívil spolu se svým právním zástupcem dne 7. ledna 2016 zástupce Navrhovatele a nabídl mu jeho prostřednictvím prodej internetové domény ●●●●HMHM.cz za částku 3000 EUR s tím, že pokud nebude taková částka zaplácena, bude doménové jméno nadále užívat, resp. alespoň blokovat.

Z toho navrhovatel dovodil, že „je zjevné, že jednání držitele domény spočívající v registraci a užívání internetové domény ●●●●HMHM.cz je zjevně jednáním nikoliv v dobré víře, porušující práva navrhovatele k jeho ochranným známkám a jednáním nekalosoutěžním, které nejen že parazituje na pověsti a dobrém jméně navrhovatele, jeho ochranných známek a jeho produktů, ale rovněž je způsobilé poškodit nejen navrhovatele, ale i ostatní poctivé soutěžitele na trhu a zejména klamat spotřebitele o podniku držitele domény, jeho neexistujících privilegovaných vazbách na majitele ochranných známek a povaze jeho podnikání“.

Navrhovatel se svým podáním ze dne 26. února 2016 k odpovědi odpůrce vyjádřil, že podle sdělení CZ.NIC odpůrce odsouhlasil pravidla registrace, včetně ADR procedury, odpůrce dne 20. září 2015, takže ADR řízení je přípustné a expert o věci může rozhodnout. Dále navrhovatel uvedl, že „institut vyčerpání práv dle § 11 odst. 2 zákona 441/2003 Sb. (nikoliv 6/2002 Sb. jak mylně uvádí odpůrce) se vztahuje na případné užití „na výrobcích navrhovatele“. Jelikož internetová doména zjevně není výrobek, natož výrobek navrhovatele, a nebyla na trh uvedena, natož navrhovatelem, aplikace tohoto ustanovení nepřichází v úvahu a dále uvedl, že kdokoliv, kdo chce užívat označení shodné s ochrannou známkou, může a musí ověřovat, zda splňuje zákonné podmínky a tedy i zda má souhlas a pokud ano, zda je od oprávněného subjektu. Odpůrce snadno ve veřejnoprávním rejstříku (registr známek ÚPV) mohl a měl ověřit, kdo je majitel ochranných známek ●●●●, a dle § 8 odst. 2 zákona 441/2003 Sb. musel vědět, že nikdo jiný než majitel takových ochranných známek mu souhlas udělit nemůže. Obrana údajným doposud pouze tvrzeným (ale nijak nedoloženým) souhlasem jakéhokoliv

jiného nezpůsobilého subjektu je irelevantní. Pokud odpůrce tvrdí, že jeho „činnost“ byla tolerována po 6 let, pak toto tvrzení nedává smysl, když registrace domény byla provedena **.*.*.* (tedy před 3 lety) a doména sama však byla fakticky užívána daleko později. Navrhovatel proto reagoval bezprostředně poté, kdy tyto skutečnosti, o kterých neměl tušení, zjistil. Konečně navrhovatel uvedl, že registrace a užívání domény shodné s cizí ochrannou známkou bez souhlasu majitele je porušení ochranné známky a nekalosoutěžní jednání. Judikatura soudů je v tomto směru zcela jednoznačná. Pokud pak odpůrce v rámci jednání navíc požaduje za převod vlastníku známky finanční kompenzaci či dokonce anoncuje při nesplnění finančních požadavků vědomé blokování domény proti majiteli známky pro futuro, pak toto je dalším nekalým soutěžním projevem a zejména nade vši pochybnost ukazuje na jeho zjevný nedostatek dobré víry, a to nejen nyní, ale od samého počátku.

Podle názoru navrhovatele neexistuje pro držitele žádný legitimní důvod pro registraci a užívání tohoto doménového jména bez souhlasu navrhovatele a i s ohledem na aktuální požadavek na výraznou úplatu za převod doménového jména považuje jednání Odpůrce za porušení svých ochranných známek a rozporné s dobrými mravy a požaduje proto převod sporného doménového jména ●●●●XXXX.cz na navrhovatele.

B. Odpůrce

Odpůrce ve své odpovědi ze dne 19. února 2016 k návrhu navrhovatele uvedl, že „s uplatněným nárokem v plném rozsahu nesouhlasí a z toho důvodu trvá na tom, aby návrhu nebylo vyhověno“.

Odpůrce namítl nedostatek pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, resp. Jediného Experta „k rozhodování v tomto sporu“. V této souvislosti odpůrce uvedl, že sporné doménové jméno „●●●●XXXX.cz“ (dále jen „sporné doménové jméno“) bylo u zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC registrováno dne **.*.*.*, takže odpůrce „platně nepřistoupil na delegaci rozhodovací pravomoci tohoto Rozhodčího soudu, když stranami akceptovaná Pravidla alternativního řešení sporů ve znění platném k **.*.*.* obsahují pouze tzv. veřejnou rozhodčí nabídku“, která zní: „Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení (...) tato rozhodčí veřejná nabídka se vztahuje na veškerá Doménová jména Držitele, a to i Doménová jména, která Držitel zaregistruje poté, kdy učinil tuto rozhodčí veřejnou nabídku.“ Odpůrce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. prosince 2013, podle kterého „prve zmiňovaná veřejná rozhodčí nabídka zcela zjevně nemůže založit dostatek pravomoci rozhodčího soudu a tím spor odklonit od obecných soudů“. Odpůrce proto navrhl, aby Rozhodčí soud vyslovil nedostatek pravomoci pro řešení tohoto sporu o doménové jméno a řízení zastavil s tím, že přízná Odpůrci náhradu nákladů řízení v souladu s vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátním tarifem, ve znění pozdějších předpisů.

Odpůrce nicméně ve věci samé nesouhlasil a neztotožnil se s tvrzením navrhovatele, protože uvedl, že výslovný souhlas s registrací domény obdržel od výhradního distributora navrhovatele pro Českou republiku – společnost ***** ***, IČ: *****, se sídlem ***** (také jen „výhradní distributor“). Podle odpůrce toto zcela odpovídá platné právní úpravě, konkrétně pak ustanovení § 11 zákona č. 6/2002 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů – tedy vyčerpání práv z ochranné známky za situace, kdy jsou výrobky, u nichž je ochranná známka užitá, uváděny na trh vlastníkem ochranné známky, případně s jeho souhlasem. Podle odpůrce přitom platí, že otázka možného „překročení oprávnění výhradního distributora, či zda již byla smlouva o distribuci mezi navrhovatelem a výhradním distributorem neúčinná, neměl odpůrce možnost jakkoliv ověřit“, nadto neměl „ani nejmenší důvod se o další okolnosti zajímat, že od výhradního distributora žádnou informaci o změnách týkajících se registrace sporného doménového jména nikdy neobdržel, takže od počátku jednal v dobré víře a práva k ochranné známce neporušil“. Odpůrce se dovolával toho, že činnost odpůrce probíhá v nezměněné podobě již více jak 6 let, od udělení souhlasu výhradním distributorem, z čehož lze vyvodit, že navrhovatel musel, nebo alespoň by měl, o činnosti odpůrce vědět.

Odpůrce neshledal žádné porušení ani z hlediska nekalosoutěžní ochrany. Podle odpůrce tak platí, že jeho jednání nebylo v rozporu s dobrými mravy soutěže, nebylo nijak způsobilé přivodit jiným soutěžitelům, spotřebitelům atp. újmu, takže v tomto případě nelze ani hovořit o naplnění znaků nekalé soutěže podle zákona. Odpůrce proto očekával od navrhovatele, aby „rozvedl, v čem konkrétně spatřuje rozpor s dobrými mravy a způsobilost odpůrce přivodit újmu, když na českém trhu v současné době nepůsobí aktivní distributor prodávající a budující dobré jméno značky ●●● a

spotřebitelům“, když „odpůrce svými obchodními aktivitami jakkoliv není schopen uškodit, neboť prodává původní zboží nakupované přímo od navrhovatele za ceny pro český trh zcela běžné“. Současně platí, že „posledním aktivním distributorem byl zmiňovaný výhradní distributor“, proti němuž je v současné době vedeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Brně, pod sp. zn. *****. Podle odpůrce je proto v tomto ohledu návrh v tomto řízení „zcela nedostatečně skutkově a důkazně podpořen“, a proto podle názoru odpůrce „nemůže obstát“. Dále odpůrce uvedl, že „s ohledem na skutečnost, že Odpůrce investoval nemalé finanční částky do rozvoje internetového obchodu, čímž oživil skomírající jméno značky ●●●● na českém trhu a investoval rovněž nemalé finanční částky do nákupu zboží od navrhovatele, nemůže za daných okolností akceptovat předmětný návrh“. Odpůrce svým jednáním, zřejmě držením doménového jména, od počátku napomáhal navrhovateli ke zvýšení distribuce, zlepšení dobrého jména na českém trhu, oživení značky a tyto okolnosti by měly být „primárně brány v potaz“. Navíc podle odpůrce „nikdy, byť i ve svém vlastním zájmu, vědomě nepoškodil jméno navrhovatele mezi svými klienty a nemohl tak Navrhovateli působit škodu“.

Podle odpůrce by okamžitý převod (doménového jména) navrhovateli bez náhrady byl neoprávněným a též nedůvodným zásahem do práv odpůrce.

Z výše uvedených důvodů odpůrce navrhl, aby byl vysloven nedostatek pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky k projednání věci a aby bylo proto řízení zastaveno a odpůrci byla přiznána náhrada nákladů řízení. Návrh ve věci samé považoval odpůrce za nedůvodný.

Projednání a zjištění

1. Otázka pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

Odpůrce namítl nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále také jen „Rozhodčí soud“). Rozhodčí soud proto prostřednictvím jediného experta pravomoc tohoto Rozhodčího soudu musel přezkoumat jako předběžnou otázku.

Odpůrce v námitce nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu potvrdil, že sporné doménové jméno „●●●●●●●●.cz“ bylo u zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC registrováno dne **.**.**** a že stranami akceptovaná Pravidla alternativního řešení sporů „ve znění platném k **.**.****“ obsahují veřejnou rozhodčí nabídku. Odpůrce namítl, že na delegaci rozhodovací pravomoci na Rozhodčí soud odpůrce platně nepřistoupil a odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. prosince 2013, podle kterého „prve zmiňovaná veřejná rozhodčí nabídka zcela zjevně nemůže založit dostatek pravomoci rozhodčího soudu a tím spor odklonit od obecných soudů“. Současně odpůrce potvrdil, že rozhodčí nabídka zní: „Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení (...) tato rozhodčí veřejná nabídka se vztahuje na veškerá Doménová jména Držitele, a to i Doménová jména, která Držitel zaregistruje poté, kdy učinil tuto rozhodčí veřejnou nabídku.“ Odpůrce proto navrhl, aby Rozhodčí soud vyslovil nedostatek pravomoci pro řešení tohoto sporu o doménové jméno a řízení zastavil.

Při posouzení námítky odpůrce, že Rozhodčí soud nemá pravomoc rozhodovat tento spor, se expert musel především zabývat odkazem odpůrcem na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. prosince 2013. Expert si je vědom jeho existence s tím, že Nejvyšší soud České republiky (dále také jen „Nejvyšší soud“) dospěl k závěru, že akceptací Pravidel registrace doménových jmen „.cz“ (dále také jen „Pravidla“) ze strany žalovaného, jakožto držitele sporného doménového, a následného podání žalobního návrhu u Rozhodčího soudu žalobci, nedošlo k platnému uzavření rozhodčí doložky, neboť nebyly splněny podmínky kladené na uzavření smlouvy podle ustanovení o veřejném návrhu podle § 276 a násl. obchodního zákoníku. V odůvodnění svého rozsudku Nejvyšší soud vyslovil nesouhlas s názorem odvolacího soudu, že tzv. veřejná rozhodčí nabídka obsažená v bodě 18.1. Pravidel registrace doménových jmen v doméně cz vydaných sdružením CZ.NIC je veřejným návrhem na uzavření smlouvy podle obchodního zákoníku, který byl přijat podáním žaloby u tohoto Rozhodčího soudu. Nejvyšší soud vytýkal soudu nižšího stupně, že tento soud jakožto soud odvolací nezkoumal, zda se vztah účastníků řídí obchodním zákoníkem, i když se sám k této otázce nevyjádřil. Podle Nejvyššího soudu veřejné prohlášení, které činí držitel doménového jména vůči neurčitému okruhu třetích osob, že bude řešit spory v rozhodčím řízení, není vyjádřením adresné vůle řešit vzniklé spory v rozhodčím řízení.

Na druhé straně musel expert vycházet z toho, že podmínkou registrace doménového jména byla vždy veřejná

nabídka jeho odpůrce jako držitele doménového jména na uzavření rozhodčí smlouvy ve prospěch tohoto rozhodčího soudu, kterou odpůrce registrací doménového jména učinil.

I když odpůrce uvedl, že doménové jméno „●●●●●●.cz“ bylo u zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC registrováno dne **.**.**** a že stranami akceptovaná Pravidla alternativního řešení sporů „ve znění platném k **.**.****“ obsahují veřejnou rozhodčí nabídku, měl jistě na mysli Pravidla platná ke dni registrace. V té době platila Pravidla alternativního řešení sporů od 1. dubna 2012 do 31. prosince 2013, včetně čl. 2.1., na který odpůrce odkázal.

Platí tak, že odpůrce akceptoval Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz i Pravidla alternativního řešení sporů vydaných správcem domény nejvyšší úrovně .cz (ccTLDcz), Sdružením CZ.NIC, z.s.p.o., který učinil veřejnou nabídku uzavření rozhodčí smlouvy blíže neomezenému okruhu osob.

Podle experta není rozhodnutí Nejvyšší soud České republiky správné, nehledě na to, že je již překonáno jak současnou právní úpravou, stejně jako současným Řádem pro řešení sporů o domény .cz, který nabyl účinnosti dne 1. března 2015. Podle § 2 Řádu Řešení sporu znamená řešení sporu zahájená v souladu s Řádem. Návrh znamená dokument včetně příloh, vypracovaný a předložený v souladu s Řádem Navrhovatelem za účelem zahájení Řešení sporu. Navrhovatel znamená Stranu podávající Návrh na řešení sporu s Odpůrcem ve věci Doménového jména. Datum zahájení Řešení sporu znamená den, kdy jsou splněny podmínky, že Návrh byl řádně podán ke Správci a byl uhrazen příslušný poplatek za Řešení sporu.

Návrh na zahájení tohoto řízení byl podán dne 28. prosince 2015 v 09:15:45. Poplatek byl řádně zaplacen.

Nicméně i v této souvislosti by bylo bývalo zde možné a nutné poukázat na § 280 obchodního zákoníku (nyní mu odpovídá § 1784 odst. 1 občanského zákoníku), podle kterého stanoví-li to výslovně veřejný návrh, je smlouva uzavřena všemi osobami, které veřejný návrh přijaly ve lhůtě v něm určené. Podle § 280 obchodního zákoníku je splněna určitelnost okruhu všech osob, jimž je návrh adresován tím, že šlo o osoby cítící se dotčeny ve svých právech registrací doménového jména. Z povahy takového veřejného návrhu vyplývalo, že nemůže obsahovat stanovení určité konkrétní lhůty k přijetí, že tak šlo o přiměřenou lhůtu a přiměřenost této lhůty musela být posuzována podle okolností případu, kdy se třetí osoba dozvěděla o registraci doménového jména. To dopadá na navrhovatele, který se k této otázce ve svém návrhu jasně vyjádřil.

Návrh určený všem osobám nemohl být již z povahy věci určitým osobám adresován, resp. jeho adresnost byla dána tím, že byl určen těm osobám, které se domnívaly, že byly registrací doménového jména poškozeny ve svých právech. Tato otázka je tak za současného právního stavu již bezvýznamná a řídí se ustanoveními § 1780 až 1784 občanského zákoníku o veřejné nabídce pro případ, kdy byla žaloba na základě uvedené veřejné nabídky u Rozhodčího soudu po 1. lednu 2014 podána, což je případ žaloby v tomto řízení. I pokud by šlo o lhůtu pro přijetí, pak podle ustanovení § 1784 odst. 1 občanského zákoníku platí odkaz na lhůtu uvedenou v § 1782 odst. 2 občanského zákoníku, který stanoví, že neurčí-li veřejná nabídka lhůtu k přijetí, platí za ni lhůta přiměřená povaze veřejné nabídky. Ustanovení § 280 obchodního zákoníku mluví pouze o lhůtě ve veřejném návrhu. Povaze veřejné nabídky odpovídá, že třetí osoba ji může podáním žaloby přijmout kdykoliv poté, co se o registraci doménového jména dozví. I když pro situace před 1. lednem 2014 toto výslovně stanoveno nebylo, odpovídá povaze věci z tohoto pojetí přiměřenosti lhůty vycházet.

Expert dále dovodil k závěru Nejvyššího soudu „je třeba přisvědčit námitkám dovolatele, že nabídka byla v rozporu s § 277 obchodního zákoníku stanovena jako neodvolatelná“, že i kdyby stanovením neodvolatelnosti nabídky bylo porušeno kogentní ustanovení § 277 obchodního zákoníku, důvod neplatnosti se vztahoval podle § 41 občanského zákoníku (1964) jen na část právního úkonu, a byla by tak neplatná jen tato část, neboť ji bylo lze oddělit od ostatního obsahu nabídky. Nyní odpovídající ustanovení § 1781 občanského zákoníku není vzhledem k § 1 odst. 2 občanského zákoníku kogentní.

I podáním žaloby podle Pravidel platných ke dni registrace doménového jména tak byla nabídka odpůrce přijata a rozhodčí smlouva by tak byla mezi stranami tohoto sporu řádně uzavřena.

Skutečnost, že povinnost potvrdit uzavření smlouvy byla splněna již přijetím veřejné nabídky, v současnosti jednoznačně vyplývá z § 1784 odst. 2 občanského zákoníku. Platí, že od 1. ledna 2014 není třeba, aby ke vzniku smlouvy na základě veřejné nabídky navrhovatel uzavření smlouvy potvrdil, má pouze oznamovací povinnost podle § 1784 občanského zákoníku. Platí, že jestliže se držitel doménového jména ve smlouvě zavázal podrobit se pravomoci rozhodčího soudu v rozhodčím řízení u tohoto Rozhodčího soudu, je to třeba chápat tak, že pro případ, že třetí osoba podá proti němu žalobu u rozhodčího soudu, vzdal se práva namítat nedostatek pravomoci rozhodčího soudu.

Z webové stránky Správce domény .cz lze citovat, že od 1. března 2015 platí, že součástí Pravidel registrace

doménových jmen jsou Pravidla alternativního řešení sporů. Systém řešení sporů dle těchto Pravidel alternativního řešení sporů není rozhodčím řízením dle zákona, držitel doménového jména se zavazuje se mu podřídit, pokud si tento způsob řešení navrhovatel zvolí, když řešení sporů i v tomto případě probíhá na platformě spravované Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, a to dle Řádu pro řešení sporů o domény .cz. Tento způsob řešení sporů je založen na smluvním základě, proto se nejedná se o rozhodčí řízení dle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, a není v něm možné nárokovat nic jiného, než zrušení registrace doménového jména nebo jeho převod, nelze proto přiznat další nároky, zejména tak náklady řízení či náhradu škody. Vydané rozhodnutí není exekucním titulem pro výkon rozhodnutí, řešení sporů probíhající dle těchto Pravidel alternativního řešení sporů nepředstavuje překážku probíhajícího řízení v téže věci a ukončení sporu v tomto systému řešení sporů není překážkou věci rozhodnuté. S tímž nároky se tedy lze v průběhu řešení sporu či po jeho ukončení obrátit na obecný soud. Náklady spojené s mimosoudním řešením sporů tak nese každý z účastníků sám; těmito náklady jsou zejména poplatky na řešení sporů ve výši stanovené Rozhodčím soudem a dále další náklady spojené se sporem, typicky výdaje na právní zastoupení, event. další výlohy. V tomto systému mimosoudního řešení sporů však není možné přiznat náhradu nákladů řízení, ovšem možnost účastníků řešit tento nárok u obecných soudů není dotčena.

I když správce na své webové stránce konstatuje, že tento systém řešení sporů je závazný pro ty držitele doménových jmen, kteří si svoje doménové jméno registrovali či jeho platnost prodloužili 1. března 2015 a později, expert je naopak názoru, že se Řád vztahuje podle výslovného ustanovení § 18 a § 19 Řádu i na toto řízení. Podle §18 Řádu se na Řešení sporu zahájené na základě Návrhu vztahuje znění Řádu, které je platné v okamžiku podání Návrhu ke Správci a podle § 19 Řádu platí, že se Řád použije na všechna Řešení sporu, která byla zahájena na základě Návrhů podaných dne 1. března 2015 a později. Toto odpůrce zřejmě přehlédl.

I když expert vyzval nestandardním sdělením ze dne 29. března 2016 strany, aby uplatnily nárok na náhradu nákladů spojených s tímto řízením, ve smyslu Pravidel platných před 1. březnem 2015, kdy nabyl účinnosti Řád, uplatnil náhradu nákladů navrhovatel svým podáním ze dne 30. března 2016, odpůrce nikoli. I když se odpůrce zřejmě dovolával řízení podle Pravidel ADR shora zmíněných, náhradu nákladů neuplatnil, takže zřejmě vycházel z úpravy a vedení řízení podle současného Řádu, který kromě jiného náhradu nákladů řízení nepřipouští.

Protože je odpůrce jako držitel doménového jména ve smyslu výše uvedeného podroben pravomoci Rozhodčího soudu v tomto sporu a protože navrhovatel podal svůj návrh u Rozhodčího soudu, pravomoc tohoto Rozhodčího soudu věc rozhodnout je podle Řádu pro řešení sporů o domény .cz, který nabyl účinnosti dne 1. března 2015, plně dána.

2. Skutkové a právní závěry ve věci samé

Navrhovatel uvedl a expert zjistil, že navrhovatel vystupuje na trhu jako tradiční výrobce ***** , včetně proslulé ***** s označením ●●●●, od roku **** a své výrobky chrání dlouhodobě a nepřetržitě všeobecně známými ochrannými známkami i v České republice pod dominantním slovním prvkem ●●●● samostatně i ve spojení s méně distinktivními dodatky: ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** . Tyto skutečnosti vyplývají z listin založených ve spisu. Kromě toho je mimo jiné navrhovatel držitelem domény ●●●●*****.it či ●●●●.cz.

Z dopisu ze dne 23. listopadu 2015 bylo zjištěno, že navrhovatel požádal odpůrce o převod domény ●●●●*****.cz, a že odpůrce, ** ***** ** pod hlavičkou *****.cz odpověděl navrhovateli dopisem ze dne 26. listopadu 2015, že oprávnění k registraci a držení sporného doménového jména odvozuje od souhlasu společnosti ***** , která je výhradním distributorem navrhovatele s registrací této domény.

Protože navrhovatel uvedl, že společnost ***** již není distributorem značky ●●●● a odpůrce uvedl, že posledním aktivním distributorem byla tato společnost jako výhradní distributor, proti němuž je v současné době vedeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Brně, pod sp. zn. ***** , považoval expert za nesporné, že tato společnost v současnosti výhradním distributorem značky ●●●● není.

Z dopisu ze dne 7. prosince 2014 bylo zjištěno, že odpůrce byl navrhovatelem informován o tom, že společnost ***** , a to ani jako výhradní distributor, nebyl výslovně oprávněn sám registrovat jakékoliv domény či ochranné známky společnosti ●●●●, takže ani nějaké podobné oprávnění nemohl udělit třetí osobě, včetně odpůrce. Odpůrce v tomto řízení žádný písemný souhlas navrhovatele, ale ani třetí osoby, nepředložil. Ani jinak odpůrce nedoložil, že by měl k navrhovateli jakýkoli vztah, který by ho opravňoval k registraci a užívání sporného doménového jména.

Přitom i obecně vzato nedostatek souhlasu navrhovatele není nijak možné nahradit délkou porušování práva, bez ohledu na to, zda byla registrace sporného doménového jména provedena **.**.*.**** a že navrhovatel na porušení reagoval až poté, kdy tyto skutečnosti, o kterých neměl tušení, zjistil.

Odpůrce pod názvem ** ***** *** podle závěru experta nepožívá nijak práva k označení ●●●● a neprokázal, že by měl souhlas navrhovatele, i jako vlastníka ochranných známek shora uvedených, k registraci či držení domény ●●●●XXXX.cz, a proto nezbylo než dospět k závěru, že tak odpůrce učinil a činí bez souhlasu navrhovatele, když je zřejmé, že sporné doménové jméno užívá nejen k prodeji obuvi značky ●●●●, ale rovněž k další akviziční činnosti a k prodeji výrobků jiných značek.

Odpůrce nijak nepopřel, že spolu se svým právním zástupcem navštívil dne **.**.*.**** zástupce navrhovatele a nabídl mu prodej internetové domény ●●●●XXXX.cz za částku 3000 EUR, jinak mělo být sporné doménové jméno nadále užíváno odpůrcem anebo aspoň blokováno. Odpůrce nebyl ochoten doménu převést na navrhovatele bezplatně.

Protože odpůrce požadoval od navrhovatele finanční kompenzaci za převod doménového jména ve výši 3.000 EUR, jde o porušení práv z ochranné známky. Dobrá víra je tím vyloučena, včetně nyní zcela vědomým blokováním sporné domény v neprospěch majitele ochranné známky, zde navrhovatele. Jde jistě o nekalosoutěžní jednání, které parazituje na pověsti a dobrém jméně navrhovatele, jeho ochranných známek a jeho produktů, je ale rovněž způsobilé poškodit nejen navrhovatele, ale i ostatní poctivé soutěžitele na trhu a zejména klamat spotřebitele o podniku držitele domény, jeho neexistujících privilegovaných vazbách na majitele ochranných známek a povaze jeho podnikání. Obrana odpůrce poukazem na oprávněné užití pro výrobky navrhovatele neobstojí. Expert se ztotožnil s názorem navrhovatele, že internetová doména zjevně není výrobek, natož výrobek navrhovatele, a nebyla na trh uvedena (natož navrhovatelem).

Expert posoudil jednání odpůrce jako „cybersquatting“. Odpůrce doménové jméno využívá k tomu, aby se uživatel dostal na portál odpůrce, takže jde o zneužití chráněného označení navrhovatele. Tím, že se uživatel Internetu, který hledá doménu navrhovatele, dostane na webovou stránku odpůrce, která je cizí stránkou, jde o porušení práva na ochrannou známku navrhovatele. V řízení tak bylo prokázáno, že doména je nejen blokována tím, že ji neoprávněně drží odpůrce, ale že je využívána osobou, která je zcela odlišná od navrhovatele, aniž by se odpůrce užívání sporné domény vzdal.

Je nepochybné, že již samotnou registrací sporného doménového jména ●●●●XXXX.cz došlo k neoprávněnému zásahu do práv navrhovatele k ochranným známkám ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) a b) zákona o ochranných známkách, když užití ochranné známky ●●●● v doménovém jménu ●●●●XXXX.cz nesplňuje výjimku dle § 10 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách a jde tak o užívání, které je v rozporu s dobrými mravy a pravidly hospodářské soutěže. Doménové jméno navíc neobsahuje žádný údaj o skutečném držiteli domény.

Čl. 9 odst. 2 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009, o ochranné známce Společenství stanoví, že z ochranné známky Společenství vzniká jejímu majiteli výlučné právo, když majitel ochranné známky je tak oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat ochrannou známku bez jeho souhlasu v obchodním styku. Je tak podle experta zřejmé, že odpůrce jako držitel sporného doménového jména parazituje na pověsti a dobrém jménu navrhovatele. V tomto řízení nebylo prokázáno, že se tak děje na základě souhlasu navrhovatele v jakékoli formě. Odpůrce žádný souhlas navrhovatele nepředložil, pouze tvrdil, že mu byl souhlas udělen třetí osobou, aniž by své tvrzení prokázal.

Registrací doménového jména ●●●●XXXX.cz došlo k neoprávněnému zásahu do práv navrhovatele, která vyplývají ze zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, stejně jako z Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranných známkách Společenství, která jsou totožná. Proto je dán důvod, aby užívání sporné domény, neoprávněně využívající chráněné označení navrhovatele, bylo zakázáno.

Protože bez souhlasu nikdo nesmí ochrannou známku užívat v obchodním styku, pokud je takové označení chráněno jako ochranná známka, nezbylo než přisvědčit navrhovateli, že odpůrce registroval spornou doménu zřejmě za účelem získání nejen budoucího prospěchu.

Odpůrce současně poškodil navrhovatel tím, že mu zabránil tuto doménu pod označením „●●●●XXXX.cz“ v České republice registrovat a tím ji spekulativně blokuje.

Expert kvalifikoval jednání žalovaného z hlediska nekalosoutěžního jednání ve smyslu § 2976 a násl. občanského zákoníku, protože doménové jméno registrované odpůrcem je shodné s obchodním označením navrhovatele ●●●●.

Odpůrce neprokázal a ani prokázat nemohl, že by jeho vlastní jméno korespondovalo se spornou doménou, natož že by mu příslušelo právo ke spornému doménovému jménu na základě ochranné známky, na rozdíl od navrhovatele.

Odpůrce se dopustil zakázaného jednání v nekalé soutěži podle § 2976 odst. 1 občanského zákoníku, zejména ve formě vyvolání nebezpečí záměny podle § 2981 občanského zákoníku. Protože základním nárokem osoby, jejíž práva k ochranné známce byla dotčena, je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví právo, aby se porušovatel práva zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva, žalobci zdržovací nárok jako osobě dotčené nekalým soutěžním jednáním (stejně jako podle § 53 obchodního zákoníku a § 2988 občanského zákoníku, kdy platí, že osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav a dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení).

Okamžitý převod doménového jména navrhovateli bez náhrady proto není neoprávněným a též nedůvodným zásahem do práv odpůrce, když odpůrce k doménovému jménu ●●●●~~XXXX~~ žádná nemá, jejich existenci nijak neprokázal.

Jak bylo výše uvedeno, platí od 1. března 2015 současná Pravidla ADR.

Doposud byla věc rozhodována na základě obecné právní úpravy, tj. především s přihlédnutím k platné právní úpravě chránící práva na označení (zejména s ohledem na zákon o ochranných známkách, obchodní či občanský zákoník) a norem zakazujících nekalou soutěž (tedy obchodního zákoníku, později občanského zákoníku).

I když tyto úvahy byly shora expertem uvedeny, nyní Pravidla ADR stanoví podmínky, kdy expert návrhu navrhovatele vždy vyhoví (čl. 3.1 až 3.4 Pravidel ADR) a dále omezený a přesně stanovený okruh nároků, kterých se navrhovatel může domáhat (čl. 3.5 Pravidel ADR), obdobně jako je tomu u řešení sporů o generické domény UDRP (Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy, stejně tak i pravidlům podle Nařízení Komise (EC) č. 874/2004 vymezující pravidla veřejné politiky domény (ccTLD) .eu.

Podle čl. 4.1.1 a 4.1.2 Pravidel ADR expert podle konkrétního návrhu navrhovatele rozhodne buďto o zrušení nebo převodu registrace sporného doménového jména, jestliže je sporné doménové jméno zapsané pro držitele (odpůrce) je shodné nebo zaměnitelné s chráněným označením, k němuž má práva navrhovatel (čl. 3.1 Pravidel ADR) a je zároveň splněna alespoň jedna ze dvou podmínek, tj. (2)(a) doménové jméno bylo registrováno nebo získáno, aniž by držitel (odpůrce) měl ke spornému doménovému jménu nebo ke chráněnému označení (které je shodné nebo zaměnitelné s doménovým jménem) právo (čl. 3.1.1 Pravidel ADR) nebo (2)(b) doménové jméno bylo registrováno, získáno nebo je užíváno bez dobré víry (čl. 3.1.2 Pravidel ADR). Postačí tak, že vedle splnění podmínky ad (1) bude splněna byť i jedna z podmínek uvedených pod 2(a) nebo 2(b). Podle čl. 2.3 Pravidel ADR je „chráněné označení“ právem chráněné označení, zejména zapsaná ochranná známka, označení původu, zeměpisné označení, název chráněné odrůdy rostlin, nezapsané označení, obchodní firma, název, včetně názvu veřejnoprávních korporací, států či mezinárodních organizací, označení obchodního závodu či provozovny, jméno či chráněný pseudonym nebo všeobecně známá přezdívka fyzické osoby nebo název chráněného literárního či uměleckého díla či označení literárních postav.

Čl. 3.3. Pravidel ADR stanoví úplný výčet případů, za kterých může mít expert za prokázané, že držitel (odpůrce) má ke spornému doménovému jménu nebo chráněnému označení (které je shodné nebo zaměnitelné s doménovým jménem) práva (jinými slovy, za jakých podmínek nedojde ke splnění podmínky (2)(a) Čl. 3.4 Pravidel ADR uvádí příkladmo výčet situací, kdy expert může usuzovat za to, že doménové jméno bylo registrováno, získáno nebo je užíváno nikoliv v dobré víře. Obecně závazné předpisy, stejně jako judikatura soudů, tak mohou být použity pouze podpůrně. Proto bylo vycházeno z posouzení, zda jsou uvedené v čl. 3.1 a násl. Pravidel ADR.

Expert dospěl k závěru, jak ze shora uvedeného vyplývá, že ochranná známka navrhovatele s dominantním slovním prvkem ●●●● samostatně a další ochranné známky ve spojení s méně distinktivními dodatky jsou jednoznačně chráněným označením ve smyslu čl. 2.3. a 3.1 Pravidel ADR, neboť jde o platné ochranné

známky na území České republiky.

Doménové jméno ●●●●XXXX.cz je s ochrannými známkami navrhovatele zaměnitelné, i když obsahuje dodatek „XXXX“, který není nijak způsobivý jakéhokoliv odlišení. Jde o indikaci, že se jedná o „****“ navrhovatele. Toto vyplývá i z jiných domén, uvedených i na portálu ●●●●XXXX.cz, které odpůrce jako držitel domény vlastní. Expert zjistil z údajů obsažených v registru doménových jmen, že odpůrce je držitelem dalších doménových jmen, jejichž registrace a užívání ukazují na zcela identický systém nekalosoutěžního jednání, protože domény *****XXXX.cz, *****XXXX.cz, *****XXXX.cz, *****XXXX.cz, *****XXXX.cz, *****XXXX.cz, *****XXXX.cz, *****XXXX.cz a *****XXXX.cz jistě obsahují ochrannou známku některého předního výrobce. Sám dovětek není způsobivý, aby uživatel doménových jmen nespojil doménové jméno s ochrannými známkami navrhovatele. Označení domény (ccTLD) „.cz“ nemá žádnou rozlišovací způsobivost ve spojení s ochrannou známkou navrhovatele.

Tím byla naplněna podmínka ochrany ve smyslu čl. 3.1 Pravidel ADR, že je sporné doménové jméno odpůrce zaměnitelné s chráněným označením, k němuž má práva navrhovatel. Je splněna i druhá podmínka ve smyslu čl. 3.1 Pravidel ADR, protože sporná doménová jména byla registrována, aniž by odpůrce k nim měl právo a navíc podle čl. 3.1.2. Pravidel ADR, nebylo sporné doménové jména registrováno v dobré víře, neboť je zaměnitelné s ochrannou známkou navrhovatele

Rozhodnutí

Návrhu na převod se vyhovuje, registrace doménového jména ●●●●XXXX.cz bude bezplatně převedena na navrhovatele.

Expert

- JUDr. Vojtěch Trapl

Datum: 2016-03-30

Příloha 1

Odpůrce je držitelem doménového jména ●●●●XXXX.cz, které zaregistroval dne **.**.****.

Navrhovatel se domáhal převodu registrace doménového jména na sebe, protože je doménové jméno shodné, resp. zaměnitelné podobně s ochrannými známkami náležejícími navrhovateli a zároveň (ii) odpůrce nemá práva nebo oprávněný zájem na doménových jménech a (iii) doménová jména byla registrována nikoliv v dobré víře.

Odpůrce namítl nedostatek pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, a proto byla pravomoc tohoto Rozhodčího soudu přezkoumána jako předběžná otázka.

Odpůrce v námitce nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu potvrdil, že sporné doménové jméno „●●●●XXXX.cz“ bylo u zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC registrováno dne **.**.**** a že stranami akceptovaná Pravidla alternativního řešení sporů „ve znění platném k **.**.****“ obsahují veřejnou rozhodčí nabídku. Odpůrce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. prosince 2013 a navrhl, aby Rozhodčí soud vyslovil nedostatek pravomoci pro řešení tohoto sporu o doménové jméno a řízení zastavil. I když odpůrce uvedl, že doménové jméno „●●●●XXXX.cz“ bylo u zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC registrováno dne **.**.**** a že stranami akceptovaná Pravidla alternativního řešení sporů „ve znění platném k **.**.****“ obsahují veřejnou rozhodčí nabídku, měl jistě na mysli Pravidla, platná ke dni registrace. V té době platila Pravidla alternativního řešení sporů od 1. dubna 2012 do 31. prosince 2013, včetně čl. 2.1., na který odpůrce odkázal.

Platí tak, že odpůrce akceptoval Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz i Pravidla. Podle experta není rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky správné, i když je již překonáno jak současnou právní úpravou, stejně jako současným Řádem pro řešení sporů o domény .cz, který nabyl účinnosti dne 1. března 2015.

Podle § 2 Řádu Řešení sporu znamená řešení sporu zahájená v souladu s Řádem. Návrh znamená dokument včetně příloh, vypracovaný a předložený v souladu s Řádem Navrhovatelem za účelem zahájení Řešení sporu. Navrhovatel znamená Stranu podávající Návrh na řešení sporu s Odpůrcem ve věci Doménového jména. Datum zahájení Řešení sporu znamená den, kdy jsou splněny podmínky, že Návrh byl řádně podán ke Správci a byl uhrazen příslušný poplatek za Řešení sporu.

Návrh na zahájení tohoto řízení byl podán dne 28. prosince 2015 v 09:15:45. Poplatek byl řádně zaplacen. Z webové stránky Správce domény .cz lze citovat, že od 1. března 2015 platí, že součástí Pravidel registrace doménových jmen jsou Pravidla alternativního řešení sporů. I když správce na své webové stránce konstatuje, že tento systém řešení sporů je závazný pro ty držitele doménových jmen, kteří si svoje doménové jméno registrovali či jeho platnost prodloužili 1. března 2015 a později, expert je názoru, že se Řád vztahuje podle výslovného ustanovení § 18 a § 19 Řádu. Podle §18 Řádu se na Řešení sporu zahájené na základě Návrhu se vztahuje znění Řádu, které je platné v okamžiku podání Návrhu ke Správci a podle § 19 Řádu platí, že se Řád se použije na všechna Řešení sporu, která byla zahájena na základě Návrhů podaných dne 1. března 2015 a později. Toto odpůrce zřejmě přehlédl.

Protože je odpůrce jako držitel doménového jména ve smyslu výše uvedeného podroben pravomoci Rozhodčího soudu v tomto sporu a protože navrhovatel podal svůj návrh u Rozhodčího soudu, pravomoc tohoto Rozhodčího soudu věc rozhodnout je podle Řádu pro řešení sporů o domény .cz, který nabyl účinnosti dne 1. března 2015, plně dána.

Navrhovatel opíral svůj nárok o slovní ochrannou známku a její mutace, platných na území České republiky, chránících označení ●●●● a existuje zaměnitelnost s těmito ochrannými známkami pro doménové jméno ●●●●XXXX.cz

Navrhovatel vyvozuje nedostatek dobré víry při registraci doménového jména odpůrcem zejména, protože jméno anebo název odpůrce nijak nezakládá právo k označení ●●●● a odpůrce nijak neprokázal, že by měl nutný souhlas navrhovatele, i jako vlastníka ochranných známek shora uvedených. Bylo prokázáno, že odpůrce nabídl navrhovateli prodej internetové domény ●●●●XXXX.cz s tím, že jinak bude sporné doménové jméno nadále užívat anebo aspoň toto doménové jméno blokovat, odpůrce nebyl ochoten doménu převést.

Expert shledal, že ochranné známky navrhovatele jsou chráněným označením ve smyslu čl. 2.3. a 3.1 Pravidel ADR, neboť jde o zapsané ochranné známky platné na území České republiky. Dále dospěl k závěru, že doménová jména jsou s těmito ochrannými známkami zaměnitelná, neboť obsahují jasně prvek ●●●●, který je dominantní a mají v rámci sporných doménových jmen rozlišovací funkci. Doplněním anglického ekvivalentu běžně užívaného označení „XXXX“ nepřestane spojení doménového jména ●●●●XXXX.cz s ochrannými známkami navrhovatele. Označení domény (ccTLD) .cz nemá žádnou rozlišovací schopnost.

Proto byla splněna podmínka (2)(a) ve smyslu čl. 3.1 Pravidel ADR, když doménové jméno odpůrce je zaměnitelné s chráněným označením, k němuž má práva navrhovatel. Odpůrce neuvedl žádné důvody, zakládající právo k užívání doménového jména zaměnitelného s ochrannými známkami navrhovatele. Tím je splněna i druhá podmínka (2)(b) ve smyslu čl. 3.1 Pravidel ADR. Návrhu bylo proto podle čl. 4.1.2. Pravidel ADR vyhověno a registrace doménových jmen bude bezplatně převedena na navrhovatele v souladu s čl. 6.2. Pravidel ADR.